

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Шумен, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Йордан В. Димов

при участието на секретаря Татяна Св. Тодорова
като разгледа докладваното от Йордан В. Димов Търговско дело №
20233600900019 по описа за 2023 година

Производството по настоящото дело е образувано по предявен от „Алианц банк България“ АД, ЕИК 128001319, гр. София, ул. „Сребърна“ №16, със съдебен адрес – гр. София, ул.” №32, ет.3, оф.5 против Н. У., ЕГН ***** от с. Добри Войниково, общ. Хитрино, обл. Шумен, ул. „....” №3 иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК – да бъде установено, че ответника дължи на банката по Договор за потребителски кредит (с превод на работна заплата) №95003/27.08.2020 г., суми, както следва – 38808.35 лв. – главница, 1953.96 лв. – възнаградителна лихва за период от 21.12.2021 г. до 24.10.2022 г., 453.37 лв. – наказателни лихви за просрочена главница за период от 21.12.2021 г. до 09.11.2022 г., 91.10 лв. – неустойка за период от 21.12.2021 г. до 09.11.2022 г., както и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК – 10.11.2022 г. до датата на окончателното ѝ изплащане. В исковата молба се излага следната фактическа обстановка: На 27.08.2020 г. „Алианц банк България“ АД по силата на Договор за потребителски кредит (с превод на работна заплата) №95003/27.08.2020 г. отпуснала на кредитоискателя Н. У., ЕГН ***** потребителски кредит в размер на 43 000 лева. Кредитът бил отпуснат за покриване на текущи разходи. Банката открила и разплащателна сметка с титуляр кредитополучателя, по която сметка била преведена сумата по кредита. Твърди се, че сумата била реално усвоена. Съобразно договора датата за окончателно погасяване на кредита била 27.08.2030 г. Бил изготвен погасителен план, съгласно който били определени месечните вноски. Съобразно договора всяка от 120-те месечни вноски била дължима до 20-то число на съответния месец. Задължението било лихвоносно за банката, като размерът на лихвата се определял като сбор от референтен лихвен процент – базов депозитен индекс за физически лица и фиксирана надбавка от 5.620%. Към датата на сключване на договора размерът на така определената лихва бил 5.75%. Било уговорено, че възнаградителната

лихва се начислява ежедневно, платима е ведно с погашенията на главницата и е дължима върху усвоената и непогасена част от кредита до пълното ѝ издължаване. При просрочие кредитополучателят дължал на банката обезщетение за забава в размер на 10% върху посочената сума. Било уговорено, че за начислената, но неплатена в срок възнаградителна лихва кредитополучателят дължи на банката 10% като неустойка месечно до окончателното ѝ издължаване. След 20.12.2021 г. обаче кредитополучателят спрял да погасява задълженията си. Последното плащане било извършено на 20.12.2021 г. и било в размер на 25.77 лв. Твърди, че банката изчакала известно време, преди да предприеме други действия, като се натрупали 11 месечни вноски, които не били погасени. Сочи, че са предприети действия за обявяване на кредита за предсрочно изискуем чрез връчване на покана за доброволно изпълнение, която била доставена до адреса чрез ЧСИ Даниела Златевда с №876 на КЧСИ. в предоставения 14 дневен срок кредитополучателят не се явил, за да получи поканата и това принудило банката да предяви претенциите си по съдебен ред, чрез подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.417 от ГПК. В ИМ ищецът не е посочил дата, на която счита, че кредитополучателят е уведомен за намерението на банката да обяви предсрочната изискуемост на кредита, както и дата от която счита, че е настъпила тази предсрочна изискуемост. По заявлението по реда на чл.417 от ГПК било образувано ч.гр.д. №2449/2022 г. по описа на ШРС, по което била издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист за претендираните суми. Заповедта била връчена на длъжника по реда на чл.47 от ГПК и на заявителя било указано, че на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК може да предяви иск за установяване на вземането си по съдебен ред – чл.422, ал.1 от ГПК. Твърди, че банката добросъвестно е изпълнила своите задължения по договора – сумата е била предоставена и реално усвоена, а кредитополучателя нарушил своите задължения като не погасявал сумите по уговорените вноски. На.....а, че ответника дължи 38 808.35 лв. главница, от която 3223.30 лв. – просрочена главница и 35585.05 лв. – предсрочно изискуема главница, 1953.96 лв. възнаградителна лихва за периода от 21.12.2021 г. до 24.10.2022 г., 453.37 лв. наказателна лихва за просрочена главница за периода от 21.12.2021 г. до 09.11.2022 г., както и 91.10 лв., представляващи неустойка върху забавените плащания на погасителните вноски за възнаградителна лихва за периода от 21.12.2021 г. до 09.11.2022 г. Моли ответника да бъде осъден да заплати посочените суми, ведно със законната лихва върху главницата от датата на завеждане на ИМ – 10.11.2022 г. до окончателното ѝ плащане. Моли ответника да бъде осъден да заплати и направените от ищеца разноски в заповедното производство, от които адвокатско възнаграждение в размер на 260 лв., както и 826.14 лв. адвокатско възнаграждение. Моли ответника да бъде осъден да заплати и направените в настоящото производство съдебни и деловодни разноски.

От името на ответника Н. У. отговор на исковата молба е депозирал негов особен представител назначен по реда на чл.47, ал.6 от ГПК. Последният сочи, че искът е допустим, но неоснователен. Оспорва твърдението, че сумите по кредита са били усвоени. Оспорва се и обстоятелството, че ответника е подписал договора за банков кредит. Оспорва и претенциите за заплащане на лихви – законна и наказателна, както и претенцията за

неустойка. Оспорва представеното искане за потребителски кредит от 03.08.2020 г. Моли да бъде постановено решение, с което да се признае за установено, че ответника не дължи на ищеца претендираните суми и да му бъдат присъдени направените в производството разноски.

От страна на банката е била депозирана допълнителна ИМ. В нея се сочи, че се оспорват твърденията в отговора. Твърди, че договорното отношение е валидно възникнало, че банката е отпуснала кредита, а същия е бил усвоен от ответника. Сочи, че представя в оригинали договор за кредит, заявлението подадено от ответника, с което той е декларирал, че желае да му бъде отпуснат банков кредит, нареждането-разписка, по силата на което последния е пожелал да изтегли цялата сума по кредита в брой. На....а, че тези документи, лично подписани от ответника, установяват в пълнота твърденията на ищеца. Сочи, че оспорването на подписите на ответника от страна на неговия представител е неоснователно. Оспорва и твърдението на ответника за неоснователност на претенциите за лихви и неустойка, като твърди, че същите са основателни. по отношение на направените от ответника оспорвания на документи сочи, че желае да се ползва от същите.

От страна на ответника е бил депозиран и отговор на допълнителната ИМ. Сочи, че не поддържа твърдението си, че договорът за кредит не е подписан от ответника, след запознаването си с представените от ищеца документи, и поради това не поддържа искането за назначаване на съдебно-графическа експертиза. Поддържа в основание всичките направени с отговора на ИМ възражения.

В съдебно заседание представител на ищеца желае да бъде уважен така предявеният иск. Моли да бъдат присъдени и направените от ищеца разноски, така, както са били присъдени. Особения представител назначен на ответника се явява и заема становище за неоснователност на предявената претенция.

Исковата молба е процесуално **допустима**. Разгледана по същество същата е **основателна**.

В настоящото производство е предявен установителен иск заведен по реда на чл.422, във вр. с чл.415, ал.2 от ГПК. Доказателствената тежест е общата. Всяка от страните в производството следва да докаже фактите, които претендира и които са благоприятни за нея. Ищецът в производството е длъжен да установи, основанието от което черпи правата си, че същото е изискуемо, най-вече съобразно договореностите между страните и претендирания размер на претенцията. Т.е. следва да бъде доказано наличието на договор за кредит, специфичните клаузи, въз основа на които ищецът обосновава правата си. Следва да бъдат установени сумите за главница, лихви и такси в претендираните размери. Ответникът може да установи, че задължението е било платено, както и други факти и обстоятелства, които погасяват облигационното правоотношение или освобождават от гражданска отговорност, включително, но не само: че сумите по кредита не са били усвоени, напълно или частично, че част от клаузите на се произвели своето действие, че не е налице предсрочна изискуемост на задълженията и т.н.

Производство протекло от преди това предпоставено производство за издаване на заповед за незабавно изпълнение въз основа на извлечение на счетоводни книги на банка по реда на чл.418 от ГПК във вр. с чл.417, т.2 от ГПК. Установява се в рамките на производството, че ищецът в качеството си на заявител на 14.11.2022 г. е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по което е заведено ч. гр. д. 2449/2022 г. по описа на ШРС. Със заявлението е поискано да бъде осъден длъжникът Н. У., ЕГН ***** да заплати сумата от 38808.35 лв. – главница по Договор за кредит, сключен на 27.08.2020 г. за сумата от 43 000 лв., 1953.96 лв. – възнаградителна лихва за период от 21.12.2021 г. до 24.10.2022 г., 453.37 лв. – наказателни лихви за просрочена главница за период от 21.12.2021 г. до 09.11.2022 г., 91.10 лв. – неустойка за период от 21.12.2021 г. до 09.11.2022 г., както и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК – 10.11.2022 г. до датата на окончателното ѝ изплащане. Съдът е издал заповед за незабавно изпълнение №1147/16.11.2022 г. за исканите суми, както и за 826.14 лв., представляващи разносните за държавна такса и 260 лв. за адвокатско възнаграждение за заповедното производство. На същата дата е издаден и изпълнителен лист за сумите. От страна на длъжника не е постъпило възражение, но последния не е намерен и уведомен лично за започналото изпълнително производство, поради което заповедният съдия е дал по силата на Определение №399/20.02.2023 г. указания на основание чл.45, ал.1, т.2 от ГПК, че ищецът следва да предяви иск за вземането си в едномесечен срок. В законовия срок заявителя е подал и исковата молба по настоящото производство.

В рамките на производството от фактическа страна са напълно установени при пряко доказване твърдения в исковата молба от ищеца обстоятелства. На 27.08.2020 г. „Алианц банк България“ АД по силата на Договор за потребителски кредит (с превод на работна заплата) №95003/27.08.2020 г. отпуснала на кредитоискателя Н. У., ЕГН ***** потребителски кредит в размер на 43 000 лева. Кредитът бил отпуснат за покриване на текущи разходи. Банката открила и разплащателна сметка с титуляр кредитополучателя, по която сметка била преведена сумата по кредита. Твърди се, че сумата била реално усвоена. Съобразно договора датата за окончателно погасяване на кредита била 27.08.2030 г. Бил изготвен погасителен план, съгласно който били определени месечните вноски. Съобразно договора всяка от 120-те месечни вноски била дължима до 20-то число на съответния месец. Задължението било лихвоносно за банката, като размерът на лихвата се определял като сбор от референтен лихвен процент – базов депозитен индекс за физически лица и фиксирана надбавка от 5.620%. Към датата на сключване на договора размерът на така определената лихва бил 5.75%.

Приетата в производството съдебно-счетоводна експертиза установява, че ответника в действителност лично е усвоил кредита. Сумата е била прехвърлена от банката по разплащателна сметка, открита нарочно за обслужване на кредита. Н. У. лично в същия ден изтеглил сумата от 42 000 лв. по силата на нареждане-разписка. Отбелязани са и суми от 510 лв. за проучване и изготвяне на становище и такса от 200 лв. вноските дължими до 20 число на всеки месец и в размер на 471.26 лв. не били внасяни редовно. Внасяни били различни

суми (напр. 300 лв. или 940 лв.) по различно време. Не постъпили въобще суми за месеците септември 2020 г., април 2021 г. и юни 2021 г. към момента на подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 10.11.2022 г. от ответника били дължими сумите от 38808.35 лв. – главница, 1953.96 лв. – договорна лихва, 453.37 – лихва по просрочена главница и 91.10 лв. за неустойка за просрочена лихва. По откритата разплащателна сметка обслужваща кредита след 20.12.2021 г. парични суми не са постъпвали. Констатира се, че ищеца е водил редовно счетоводството си по повод процесния кредит.

Предвид установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи: Настоящият иск е установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК за присъждане на дължима сума по неизплатена главница по договор за потребителски кредит. Доказателствената тежест тук е общата – всяка от страните следва да установи онези факти и обстоятелства, които са благоприятни за нея. В доказателствена тежест на ищеца е да установи, че е налице договор за кредит между страните, неговите съществени клаузи, обстоятелството, че сумата е била получена от ответника, че кредита не е бил обслужван редовно, обявяването му за предсрочно изискуем, съобразно изискванията на закона.

В самото производство с доказателства е установено, отпускането на кредита за процесната сума, както и че претендираната сума е дължима като непогасена. Това обстоятелство е оспорено от особения представител на ответника, но предвид на доказателствата оспорването остава голословно. Оспорва се и усвояването на заема, но това е безспорно установено от експертизата, която уточнява, че сумите са усвоени с платежно нареждане подадено лично от ответника.

В производството е установено, че банката е изпълнила задължението си по договора за предоставяне на сумата по кредита, като той е бил надлежно усвоен. Не се установи ответника да е изпълнил задължението си да върне кредита и заплаща дължимите такси, разноски, които като благоприятни за него обстоятелства са били в негова доказателствена тежест. Последното плащане за погасяване на задълженията по кредитния договор е извършено на 20.12.2021 г. С оглед на това за ищеца е възникнало правото да обяви кредита за предсрочно изискуем и той го е упражнил, посредством изпратени до ответника покана за доброволно изпълнение, която не е връчена лично на ответника, но за връчването ѝ е спазена процедурата предвидена в чл.47 от ГПК и е изпълнена от ЧСИ с рег. №876 на КЧСИ и район на действие – района на ШОС. Съдът на....а това връчване за редовно с оглед изискванията на закона и е установено изпадането на ответника в забава след 21.12.2021 г.

Предвид изложеното така предявеният установителен иск се явява напълно доказан и основателен, като по отношение на ответника следва да бъде признато за установено, че дължи на ищеца посочените в исковата молба суми. В полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените в заповедното производство разноски, както и разносните сторени в настоящия процес.

Ответника следва да бъде осъден да заплати и сторените от заявителя в заповедното производство разноски, както следва: 826.14 лв. – държавна такса и 260 лв., представляващи

адвокатско възнаграждение.

Следва да бъдат осъдени ответника да заплати в полза на ищеца сторените от последния разноси за водене на настоящото производство в общ размер на 891.16 лв., от които 872.16 лв. – държавна такса и 9 381.24 лв., представляващи адвокатско възнаграждение, платено от ищеца, 3954.54 лв., представляващи възнаграждение за назначаването на особения представител на ответника, както и сумата от 600 лева дължими за изготвената ССЕ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Н. У., ЕГН ***** от с. Добри Войниково, общ. Хитрино, обл. Шумен, ул. „.....” №3, че последния дължи на „Алианс банк България” АД, ЕИК 128001319, гр. София, ул. „Сребърна” №16, със съдебен адрес – гр. София, ул.” №32, ет.3, оф.5 сумата от **41 306.78 лв. (четиридесет и една хиляди триста и шест лева и седемдесет и осем стотинки)**, от които сумата от 38 808.05 лв. (тридесет и осем хиляди осемстотин и осем лева и пет стотинки) – главница по Договор за потребителски кредит (с превод на работна заплата) №95003/27.08.2020 г., 1953.96 лв. (хиляда деветстотин петдесет и три лева и деветдесет и шест стотинки), представляващи договорна лихва за период от 21.12.2021 г. до 24.10.2022 г., 453.37 лв. (четиристотин петдесет и три лева и тридесет и седем стотинки) – наказателна лихва за период от 21.12.2021 г. до 09.11.2022 г., 91.10 лв. (деветдесет и един лева и десет стотинки), представляващи неустойка за просрочена лихва за период от 21.12.2021 г. до 09.11.2022 г., както и законна лихва от 10.11.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за незабавно изпълнение №1147/16.11.2022 г. по ч. гр. д. 2449/2022 г. по описа на ШРС.

ОСЪЖДА Н. У., ЕГН ***** от с. Добри Войниково, общ. Хитрино, обл. Шумен да заплати на „Алианс банк България” АД, ЕИК 128001319, гр. София и сумата от 9381.24 лв. (девет хиляди триста осемдесет и един лева и двадесет и четири стотинки), представляващи направените от ищеца разноси за водене на исковото производство и сумата от 1086.14 лв. (хиляда и осемдесет и шест лева и четиринадесет стотинки), представляващи разностите за водене на заповедното производство.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните чрез Шуменски ОС пред Апелативен съд гр. Варна.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____